

กรณีจำเลยยื่นคำร้องขอให้ศาลส่งเรื่องไปให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่าการที่ศาลนำบทบัญญัติตามประมวลกฎหมายยาเสพติด มาตรา ๑๔๕ วรรคสาม (๒) มาบังคับใช้ย้อนหลังแก่คดีที่ถึงที่สุดก่อนวันที่ประมวลกฎหมายยาเสพติดใช้บังคับเป็นการขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๕, ๒๖, ๒๙ หรือไม่

แผนกคดียาเสพติดในศาลฎีกา

แผนกคดียาเสพติดในศาลฎีกา

นางตุลยา พันธุ์ชะวงค์ ด้านพัฒนามงคล^๑

ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๕ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “รัฐธรรมนูญเป็นกฎหมายสูงสุดของประเทศ บทบัญญัติใดของกฎหมาย กฎหรือข้อบังคับ หรือการกระทำใด ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ บทบัญญัติหรือการกระทำนั้นเป็นอันใช้บังคับมิได้” และมาตรา ๒๑๒ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “ในการที่ศาลจะใช้บทบัญญัติแห่งกฎหมายบังคับแก่คดีใด ถ้าศาลเห็นเองหรือคู่ความโต้แย้งพร้อมด้วยเหตุผลว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมายนั้นต้องด้วยมาตรา ๕ และยังมีคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญในส่วนที่เกี่ยวกับบทบัญญัตินั้น ให้ศาลส่งความเห็นเช่นนั้นต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อวินิจฉัย ในระหว่างนั้นให้ศาลดำเนินการพิจารณาต่อไปได้ แต่ให้การพิพากษาคดีไว้ชั่วคราวจนกว่าจะมีคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญ”

กรณีนี้ ศาลรัฐธรรมนูญได้มีคำวินิจฉัยในส่วนที่เกี่ยวกับบทบัญญัติตามประมวลกฎหมายยาเสพติด มาตรา ๑๔๕ วรรคสาม (๒) ไว้แล้วว่า กรณีดังกล่าวเป็นการใช้อำนาจของผู้พิพากษาหรือตุลาการที่มีอิสระในการพิจารณาพิพากษาอรรถคดีตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๑๘๘ วรรคสอง ซึ่งศาลรัฐธรรมนูญมีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัย ตามคำสั่งที่ ๗๘/๒๕๖๗ เช่นนี้ คำร้องของจำเลยจึงไม่ต้องด้วยหลักเกณฑ์ตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๕ ประกอบมาตรา ๒๑๒ ที่ศาลจะต้องส่งคำร้องของจำเลยไปให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัย

แผนกคดียาเสพติดในศาลฎีกา

แผนกคดียาเสพติดในศาลฎีกา

แผนกคดียาเสพติดในศาลฎีกา

พฤษภาคม ๒๕๖๙

แผนกคดียาเสพติดในศาลฎีกา

แผนกคดียาเสพติดในศาลฎีกา

แผนกคดียาเสพติดในศาลฎีกา

^๑ ผู้พิพากษาหัวหน้าศาลประจำกองผู้ช่วยผู้พิพากษาศาลฎีกา
เลขานุการแผนกคดียาเสพติดในศาลฎีกา